

Publicerad 2013-10-01 05:51 av Laisa

Förväntningar

Prosapoesi sa hon och stack ut med de smala grå vägarna. Drog med de nariga fingertopparna längs vägremsans brustna löften. Hon trodde att dikterna skulle vara en fredad zon. En skamlös zon. Som hippiekvinnorna och de galna tanterna.

Men se inte på mig som någon ni inte känner. Ut med åkrarna växer era blommor strax bredvid mina, de står i givakt fast de ler. De allra sötaste leendena. Förr eller senare, står ni ändå bara i fakulteten och tänker på karriären.

När kan det tänkas bli av? Förr svarade någon, sent är det redan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Laisa med Poeter.se id #44678 innehar upphovsrätten